

A törvény igazsága vagy Isten igazsága

Mát.6:31-33 „Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk? Mert mindezeket a pogányok kérdezik. Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van. Hanem keressétek először Isten országát, és **az Ő igazságát**; és ezek mind megadatnak néktek.”

Jézus arról beszélt, hogy a földi, fizikai ellátásunk miatt ne aggódjunk, mert ha mi Istenhez tartozunk, Ő gondoskodik rólunk, de azt nekünk kell kikutatnunk, hogyan is fog ez megvalósulni. Jézus evangéliuma az Isten országának az evangéliuma, amit Ő nemcsak hirdetett, hanem azt be is mutatta működés közben. Isten országa (vagy Isten királysága) maga az a szellemi birodalom, ahol csak Isten teljhatalma érvényesül és csak az Ő akarata valósul meg. Ott nincs befolyása és megnyilvánulási lehetősége sátánnak, a pusztítónak. Ahol Isten akarata nyilvánul meg, ott teljes helyreállítás, gyógyulások, halottak feltámadása, természetfeletti ellátások jönnek elő.

Isten országában (az Ő teljhatalmának birodalmában) a tökéletes isteni rend uralkodik. Ilyen hely a mennyország. Mondhatjuk úgy is, hogy itt Isten igazsága nyilvánul meg, nincs semmi azzal ellentétes dolog a mennyben. A mennyországban nincs semmilyen romlás, pusztulás, öregedés, korhadás, tönkremenetel, sőt halál sincs, mert az örök élet uralkodik. Jézus ki is jelentette, hogy Ő az élet, vagyis minden életnek, létezésnek a forrása és fenntartója, ami nem más, mint az örök élet. **(Ján.5:24-26, 10:27-28, 11:25-26)** Itt összekapcsoljuk a fenti fogalmakat, vagyis az örök életet, amiben semmilyen romlás nincs, ami fenntartja a romolhatatlanságot, és ami Isten tökéletes rendje, vagyis az Ő igazsága szerint működik.

Nézzük meg az igazság szó jelentését. Az eredeti görögben itt a δικαιοσύνη (dikaiosüné) szó szerepel, aminek a jelentése: igazság, jogosság, méltányosság vagy igazságosság, megigazulás. Van egy bővített magyarázata is: Jelenti az isteni követelés teljességét, Istennek a teremtésben és az Igében kijelentett akaratához, rendjéhez való alkalmazkodást; továbbá azt az állapotot, amely megfelel az isteni rendnek, törvényszerűségnek. Utal a szó Isten természetére is, mely a Tőle származó rendet soha nem sérti meg, a felállított normát soha nem változtatja meg.

Mondhatnánk úgy is, hogy ez Istennek az a tökéletes rendje, amivel romolhatatlanságban – örök életre – teremti a dolgokat és tartja fenn ugyanabban a romolhatatlan állapotban azokat. Mint amikor kapunk egy berendezéshez egy használati útmutatót, ami annak hibátlan működtetését

leírja, ugyanígy Isten igazsága jelenti azt az útmutatást, ami örök életre romolhatatlanságban tudja fenntartani az általa teremtetett dolgokat. És mivel Isten igazsága uralkodik a mennyben, ezért ott nincs romlandóság, hanem az örök élet tud megnyilvánulni.

Amikor Ádám és Éva vétkezett, Isten útmutatása ellenében cselekedett, vagyis a cselekedetük azt tükrözte, hogy nem hittek Istenben, akkor ezzel azt fejezték ki, nincs Istennek igaza. Az ördögnek engedve az Ő igazságát fogadták el, ezzel megrontották Isten igazságát. Sőt, ezzel beengedték az életükbe a romlást, mert minden pusztítás, rontás és romlás az ördögtől származik. **(Ján.10:10)** Így átok alá kerültek. Isten pedig elkülönítette őket a romolhatatlanságtól, vagyis az örök élettől. Ezáltal váltak halottá. A halál nem valami, hanem az élet hiánya. Ádám és Éva, majd az utódaik esetében ez az örök élet hiányát jelenti, ami egyben Isten igazságának, vagyis az Ő romolhatatlanságot meghatározó és fenntartó rendjének a hiánya.

Most vizsgáljuk meg a törvényt és annak igazságát. Először is azt kell meghatároznunk, hogy kinek, miért és milyen érvényességi idővel adatott a törvény. Itt mindig a mózesi törvényekről beszélünk, ami egyrészt jelenti a Tízparancsolat, de tartalmazza a Mózes könyveiben leírt egyéb rendelkezéseket is. Egy ószövetségi kronológiai táblázat szerint Kr.e. 1491-ben kapta Mózes a Sinai-hegyen Istentől a törvényt. Az **1Móz.19:3-6** Igék szerint Jákob házanépének, Izrael fiainak adatott, vagyis Ábrahám ígéret szerinti leszármazottainak, azoknak, akik Isten Ábrahámmal kötött szerződésének hatálya alá tartoztak. Tehát csakis és kizárólag Izrael népének.

Miért adatott, és meddig tartott az érvényessége? Ezt a **Galatákhoz írt levél 3.** fejezete magyarázza el. **19.**Ige: *„Mi tehát a törvény? A törvényszegések miatt toldották meg vele az ígéretet, amíg eljön a Mag, akinek tétetett az ígéret; rendeltetvén angyalok által, közbenjáró kezében.”* Ez nem a mózesi törvények megszegésére utal, mert ami még nem létezett, azt nem lehetett megsérteni. Viszont az itt szereplő παράβασις (parabaszisz) szót fordítják bűnnek, vétéknek, illetve a szövetség megszegésének is. Mivel nem a törvény szerinti bűnökről van szó, ez az Isten igazságától való eltérést jelenti, vagyis sátánnak, a pusztítónak való engedelmességet, alávetettséget. Ráadásul megszegték azt a szövetséget is, amit Isten Ábrahámmal kötött, mely szövetség részeként Ábrahám elkötelezte magát Isten felé, hogy mindent az Ő utasítása, vagyis az Ő igazsága szerint fog megcselekedni. (Hitt Istenben...)

Isten eredendő terve az volt, hogy az ábrahámi szövetség szerint megóvja Ábrahám leszármazottait, amíg el nem jön a vérvonalán a Mag, vagyis a Messiás, aki által vissza tudja szerezni gyermekeit, vissza tudja őket vinni az Ő rendjébe, az Ő igazságába, a Vele való közösségbe, ami csak a

romolhatatlanságban létezhet. Ezért adta nekik a törvény csomagját, hogy meg tudja őket őrizni annak betartása által. Meg tudja óvni őket a pusztítótól. A **Gal.3:24-25**-öt olvassuk: *„Ekként a törvény Krisztusra vezérlő mesterünkkel lett, hogy hitből igazuljunk meg. De minekutána eljött a hit, nem vagyunk többé a vezérlő mester alatt.”*

Ez így egy kicsit félrevezető fordítás, mert a vezérlő mester az eredeti görögben a παιδαγωγός (paidagógosz), aminek szó szerinti jelentése: rabszolga, akinek a feladata volt iskolába kísélni a gyermeket. Tehát a törvény feladata volt elkísérni és megóvni Izrael népét – a pusztítótól és a pusztulástól -, míg el nem érkezik Krisztus. Krisztusig felügyelő vezetőnek is fordíthatjuk. Krisztus eljövételével a törvény betöltötte a szerepét. Jézus is kijelentette: *„Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére. Nem jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy betöltssem.” (Mát.5:17)*

A betöltssem szó másik jelentése, hogy elvégezzem, befejezzem. Krisztus azért jött, hogy lezárja Izrael népében a mózesi törvények korszakát. A **Zsid.9:15** szerint: *„És ezért Ő az új szövetség közbenjárója, hogy miután meghalt az első szövetségbeli bűnök váltságáért, az elhívottak elnyerjék az örökkévaló örökségnek ígéretét.”* A törvény az első szövetség megtartásáért volt felelős, és Jézus az első szövetségbeli bűnökért egy utolsó áldozatot mutatott be, amivel bepecsételte a törvény korszakát. Így láthatjuk, hogy az Ő kereszthaláláig volt érvényben a törvény, valamivel több, mint 1500 évig. Ha a teremtés teljes időtartamát nézzük, akkor ez a kezdetek óta eltelt kb. hatezer év egynegyede.

Ha hozzáteesszük, hogy a zsidóság létszáma a világ népességéhez viszonyítva kb. 1 ezrelék, akkor a világon valaha élt összes ember közül csak az egy negyed ezrelékre, minden négyezer emberből egyre vonatkozott a törvény - 3999-re viszont nem! Hogy ez milyen kicsi szám, akkor tudjuk igazán érzékelni, ha el akarunk számolni 3999-ig, vagy 3999 ismerőst fel akarunk sorolni az életünkben, és csak utána jön egy, akire a törvény vonatkozhat. De ennél még kevesebbről van szó, mivel az utóbbi évszázadokban a világ lakossága robbanásszerűen növekedett a Jézus időszakában élt létszámmal képest.

Nagyon fontos, hogy ezt megértsük, mert mi sohasem voltunk a mózesi törvények alatt, tehát nem is kellett azokból kijönni. Mi a pogányok, más elvesztettek útján érkeztünk el Krisztushoz. Miért foglalkozik mégis a Biblia azzal, hogy már nem a törvény szerint kell élni? Mert Krisztus, a Messiás a mózesi törvények alatt élő zsidókhoz érkezett el, akiknek az egész életét lesabályozta a törvény, azt is, hogy mikor mit ehettek, milyen ruhákat vehettek fel, mikor dolgozhattak és mikor nem stb. Sőt, félreértelmezve a törvényt, a megigazulásukat is a törvény betartása által igyekeztek elérni – bár

ez csak a törvény szerinti igazságot jelentette, nem az Isten szerinti igazságot, amit Ádámban és Évában elveszített az emberiség.

Akkor mi a törvény igazsága? A törvény előírásainak való megfelelés. Ha valaki betartotta a törvényt, akkor igaznak mondta a törvény, de az csak a törvény szerinti előírásokra vonatkozott. Ha az illető nem tartotta be az előírásokat, akkor viszont bűnösnek mondta ki a törvény. A bűnös ellentéte volt az igaz, de csak a törvénynek való megfelelésben. Ha a törvény szerint igaz volt valaki, akkor a fizikai életében az meg tudta óvni az átoktól, vagyis az ördögi pusztítástól.

Úgy is írja a törvény, hogy ha valaki azt betartja, áldott élete lesz (**5Móz.28:1-14**), és meg fogja őrizni az ellenséges támadásoktól, ha viszont nem, akkor rájönnek azok a pusztító dolgok, amik az **5Móz.28:15**-től vannak felsorolva, és Isten nem tudja őket megőrizni a Messiás eljöveteleig. Tehát a törvény igazsága a törvény előírásainak való megfelelést jelentette, de nem tudott Isten szerinti teljes igazságot hozni, vagyis az ember romolhatatlanságát helyreállítani. Ehhez kell a szellemi újjászületés, amit Isten tervei szerint csak Krisztus által tudunk elérni.

Még egy dolgot meg kell értenünk a törvénnyel kapcsolatban. A törvény előírásaiban meghatározott bűnökhöz voltak hozzárendelve a büntetések. Úgy tűnhet, hogy Isten örömét leli az emberek megbüntetésében, de ez nem igaz. A büntetések egyrészt elrettentésként voltak felsorolva, hogy visszatartsák az embereket az istentelen élettől (**1Tim.1:8-10**), másrészt meg akarta Isten óvni azokat, akik az Ő útjain kívántak járni. Így nyelte el Kórét és Dátánt is a föld, amikor fellázadtak Mózes és ezáltal Isten ellen. (**4Móz.16**) Mindez Izrael közössége védelmében történt, hogy megőrizze őket addig, amíg el nem érkezik a Messiás.

Amikor viszont Isten igazságáról beszélünk, akkor annak nem ellentéte a mózesi törvények szerinti bűnösség, és emiatt nincs is előírva törvény szerinti büntetés azokra, akik nem Isten igazsága szerint élnek. Miért létezik mégis a pokol? A pokol az ördögöknek, a fellázadt angyaloknak készített (**Mát.25:41**), illetve mindazoknak, akik elvetvén a Krisztustól jövő megigazulást, megmaradnak a sátánnal, a pusztítóval való közösségben, ezáltal megtartván a romlottságot. Isten pedig semmilyen romlott dolgot nem engedhet meg a romolhatatlanságba bejutni. Azok el lesznek örökre különítve az örök élettől, és a pokol megsemmisítő tüzébe kerülnek. Mindezt azok védelmében teszi az Isten, akik Őt és a romolhatatlan örök életet választották, nehogy még egyszer bejöhessen az életükbe a romlás, a pusztulás és a halál.

Isten nem azért küldte Jézust, hogy elkezdjén bármilyen ítélkezést a földön, hanem hogy megmentse azokat, akik elvesztek. **(Ján.3:16-17)** Isten elveszett és eltévelyedett gyermekeinek a megmentéséért érkezett. Mivel Ő maga volt az élet, az örök élet, és ezáltal Őbenne volt az Isten tökéletes rendje szerinti romolhatatlanság, vagyis Isten igazsága, ezért mindaz, aki befogadja Őt a szívébe, a szellemébe, az eggyé válva Vele, eggyé válik Isten igazságával és az örök élettel. Ezzel Isten romolhatatlan királyságának is automatikusan a tagjává válik.

Jézus lement értünk a pokolba, ott kifizette értünk az árat, kiszabadított az ördög fogságából, ami az üdvösséget jelenti, szó szerint a szabadulásunkat. Ez egy végleges szabadulás, amikor hittel befogadjuk Krisztust és eggyé válunk Vele, ettől kezdve az ördög nem tudja romlottá tenni a szellemünket. Amíg Ő bennünk él, addig bennünk van az örök élet és Isten igazsága is, vagyis Isten szerint megigazultakká válunk Őáltala.

Most foglaljuk össze, az eddigieket. A törvény korlátozott időszakra és speciális feladattal adatott Izrael népének, hogy megőrizze őket, míg eljön Krisztus, aki elhozza Isten igazságát. A törvény igazsága csak a törvény előírásainak való megfelelést jelentette, de nem tudott örök életet, örök romolhatatlanságot biztosítani, nem is volt ilyen feladata. Azt csak Krisztus tudta elhozni, és ez a romolhatatlanság jelenti Isten igazságát, Isten tökéletes rendjét. Mi pedig Krisztust befogadva kapjuk vissza ezt az igazságot és vele együtt az örök életet, amit az első emberpár elveszített.

Amennyiben ezt megértjük, akkor kijelenthetjük, hogy a törvény helyett nem a kegyelmet kaptuk, ez egy téves megfogalmazás, csak Izrael népének van jelentősége. Mi a halott szellemi állapot helyett, amikor maga a sátán uralkodott felettünk a romlottságával, visszakaptuk Krisztusban Isten igazságát, a romolhatatlanságot és az örök életet. Természetesen ezt hit által tudjuk átvenni, és ez az egész folyamat Isten kegyelméből fakadt. De Ő már a kegyelméből adta a törvényt is Izrael népének, hogy meg tudja őket őrizni a gonosztól, míg Krisztus el nem érkezik. Az Ő kegyelme örök, de csak azt az embert tudja megőrizni és megáldani, aki megtér és visszafordul hozzá, mint az Ő tékozló fia. **(Luk.15:11-32)**